

V prosinci do starých Modřan

Ve čtvrtek, v druhém prosincovém týdnu, jsme se vydali na jih naší metropole, **do Modřan**. A aby to nebylo úplně jednoduché, nechali jsme se vyvézt MHD do kopců nad modřanské vinice. Ty sice odtud nevidíme, ale s panelovým sídlištěm za zády je vidět vilová zástavba vysoko nad Velkou Chuchlí, ne nadarmo se tam říká Na Hvězdárně. My jsme ale na pravé straně Vltavy a světe div se, rovných 300 metrů za zády máme Labe. Ne, ještě jsem se úplně nezbláznil, Vltava s Labem se v Modřanech zatím opravdu nepotkaly. To jenom pro obchodní centrum vybrali název naší další slavné řeky. My však nejdeme nakupovat, ale projít se a cestou se zastavit u několika zajímavých staveb a míst.

Jedna taková stavba je po chvíli před námi a není to žádný drobeček. Mohutná stavba Alzheimer Home Modřany. Je součástí skupiny Penta hospitals, která provozuje podobná zařízení včetně nemocnic po celém Česku. Je to nestátní zdravotnické zařízení mající smlouvy se všemi zdravotními pojišťovnami. Centrum v Modřanech je jedno z nejmladších a nejmodernějších.

Ranní zatažená obloha se začíná protrhávat, vypadá to, že se dočkáme pěkného slunečného dne.

Žlutou budovu Alzheimer centra necháváme na kopci za sebou a před námi se rysuje architektonicky zajímavý, ale také neobvyklý objekt. Je to Dům dětí a mládeže Modřany.

Dům dětí a mládeže Modřany s vyhlídkovým komínem navrhl v roce 2003 český architekt chorvatského původu **Vlado Milunič**, nositel mnoha ocenění za architekturu. Stojí za to si připomenout jeho realizované projekty. Asi nejznámější je Tančící dům na vltavském nábreží (spolu s Frankem Gehrym), areál Hvězda na Petříně, domovy pro seniory (s Janem Linkem) Malešice, Chodov, Háje. Česká čtvrť v Šanghaji (spolu s dalšími architekty) a našly by se i další.

Součástí areálu je i divadlo Na Cikorce a rozsáhlé sportovní zázemí

Naším dnešním cílem jsou staré Modřany, ty jsou ale stále ještě hluboko pod námi. Tady ve svazích nad vinicemi a původní výstavbou vyrostly v první polovině 20. století celé kolonie rodinných domů, hlavně pro zaměstnance nově vznikajících pracovních příležitostí soukromých firem. Z kolonií se staly celé čtvrti – Tyršova, Tylova, Čechova. Na nezastavěných pozemcích vznikají dnes nové stavby, právě jako Dům dětí a mládeže, Alzheimer Home a velké rakouské gymnázium s výukou v němčině čtyř a šestileté. Tady jsme se na chvíli zastavili. Jedno okno plné dětí nám usilovně mávalo, to jsme nečekali.

Gymnázium leží nad severním okrajem **Přírodního parku Modřany**. Území parku, o kterém ještě není definitivně rozhodnuto co s ním, je zatím upraveno provizorně. Cestičky jsou částečně dřevěné nad terénem, je tady něco málo sportu, primitivní tábořiště, původní stromy, v podzemí proudí zatrubněný Lhotecký potok.

Přírodní park končí ulicemi Povodňová a Vltavská, obě míří přímo k Vltavě. Kdysi skvěle sloužily obráceným směrem, jako únik před velkou vodou. Povodňovou ulici jsme přešli zkratkou přes parkoviště a chystáme se vilovou čtvrtí jít směr staré Modřany. Hned u první vilky děvčata objevila v předzahrádce skoro zázrak, kvetoucí skalničku **hořec jarní**. Normální doba květenství je duben až červenec, v přírodě je chráněnou rostlinou.

Odbočujeme vlevo do ulice U Pily. Tady je v soukromé zahradě výklenková kaplička. Když o ní nevíte, klidně ji přejdete. Přitom je tahle kaplička důležitý doklad historie Modřan. Ta dohledatelná sahá až k 11. století a za ta století se střídala období prosperity a válečného pustošení.

Válečná pustošení si Modřany oblíbila. Nebyla to jenom třicetiletá válka, ale i válka se Švédy a také husitské války. Na kapličky, označované také jako boží muka je nápis: *Postavena na památku padlých v bitce o pontonový most přes Vltavu u Modřan při obléhání Prahy Prusy 3. 5. 1757.*

Došli jsme na konec ulice plné vilek a před námi je kopec porostlý borovicemi, vyčnívá jen věž kostela (právě vyzvání poledne) a věžička kaple Zvonice. Jsme u cíle naší procházky, **v areálu „Na Zvonici“**. Kostel Nanebevzetí Panny Marie se Zvonicí jsou nejstaršími památkami Modřan.

Areál Na Zvonici vznikl v roce 2015 a byl hrazen Evropským fondem pro regionální rozvoj. Jeho součástí je dětské hřiště, vyhlídková cesta, Zvonice a křížová cesta. Stál něco přes 7 milionů korun. Pojdte se s námi a s fotografiemi Jiřiny a Hany po areálu podívat.

Křížová cesta Na Zvonici vznikla na základě farní ankety. Vítězem se stal **sochař Miroslav Bešćec**. Jejím mottem není jen utrpení ale i naděje. Je to **křížová cesta pro 21. století**. Sochař zvolil ve vítězném návrhu křížovou cestu v podobě smírčích křížů. Jako materiál použil velice odolnou mrákotínskou žlutou žulu. Dlouhodobě odolnou počasí, ale i dlátu sochařovu.

Čtrnáct zastavení křížové cesty opatřil sochař symboly, které přibližují proces od Kristova odsouzení přes jeho ukřižování až po uložení do hrobu. Každý kříž je tak jiný a něčím výjimečný. Na vystaveném tablu je každé ze čtrnácti zastavení křížové cesty podrobně popsáno. Je zde také historie areálu Na Zvonici.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie pochází stejně jako novogotická zvonice z roku 1754. Založen byl již mnohem dříve, ve 13. století. Stavebně upraven byl v roce 1883, v barokním slohu. Ve svahu jej oklopuje hřbitov s nejstarší modřanskou hrobkou v původní podobě. Hrobka Jouzlů – Trnků je bohatě zdobená stavba v neobarokním stylu. Jdeme se na ni podívat.

Tak ještě fotka na rozloučenou s areálem Na Zvonici a nově restaurovanou sochou Krista před kostelem.

Jsme na konci naší vycházky. Snad ještě zbývá říci, jak vlastně Modřany ke svému jménu přišly. Je to již hodně dávno, celá staletí, to ještě při břehu Vltavy byly jen louky a mokřiny. A právě tady se ve velkém množství vyskytovala lužní, modře kvetoucí rostlina – **hyacint modrý**. Nově přichozí měli jasno, jdeme do „**Modřan**“.

V Modřanech 11. prosince 2025. Vycházku připravili Mirek a Zdenka Bernátovi, kroniku Mirek, zajímavé fotky nafotily Jiřina Žipková a Hana Mašková

